

วิสัยทัศน์

“คนมีคุณภาพชีวิตดี ตามวิถีการเกษตร วัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ แบบยั่งยืน”

๑. คนมีคุณภาพชีวิตที่ดี หมายถึง

- คนมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงทุกมิติทั้ง กาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ การศึกษาตามศักยภาพที่มีอยู่ มีชีวิตที่มีความปลอดภัย และที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่งที่มั่นคง
- ประชาชนมีอาชีพ รายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ มีความเป็นอยู่ชีวิตและทรัพย์สิน ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม มีศักดิ์ศรีของการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข
- การพัฒนาตำบลพญาขันให้เน้นที่คนมีสุขภาพดี มีความประสานสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว และมีปัญหาที่ยั่งยืน

๒. การเกษตรอย่างยั่งยืน หมายถึง

- ระบบการเกษตรที่ยึดหลักการผลิตที่เหมาะสมใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความสมดุลต่อสภาพแวดล้อม มีความสัมพันธ์ทรัพยากรธรรมชาติ รักษาอัตราการผลิตให้อยู่ในระดับที่ไม่ก่อให้เกิดผลเสียทั้งในระยะสั้นและผลผลิตทางการเกษตรมีความปลอดภัยต่อสุขภาพและพละานามัย รวมทั้งก่อให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนเกษตร และนำไปสู่การพึ่งพาตนเองของเกษตรกร
- ผลผลิตมีหลากหลายเพียงพอต่อการดำรงชีวิตและความมั่นคงทางอาหารและมีความเข้มแข็งในการเป็นแหล่งผลิต ข้าว และสัตว์น้ำจืดที่มีคุณภาพและมีการแปรรูปสร้างคุณค่า มูลค่า
- การส่งเสริมมีคุณภาพชีวิตที่ดีของเกษตรกรที่มีความรักในอาชีพเกษตรอย่างภาคภูมิใจการมีรายได้จากอาชีพที่มั่นคง

๓. วัฒนธรรมเชิงท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน หมายถึง

- คนในตำบลพญาขันมีความรักและหวงแหนวัฒนธรรม
- การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้ความสำคัญกับประวัติศาสตร์ โบราณสถานศิลปวัฒนธรรมและประเพณี โดยยึดหลักการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม
- การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่มีการจัดการท่องเที่ยวในลักษณะที่คงไว้ซึ่งวิถีชีวิตของท้องถิ่นในแง่สังคมและวัฒนธรรมอันหลากหลาย
- การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมและได้รับผลประโยชน์ โดยยึดหลักที่ว่าต้องให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวและได้รับจากการท่องเที่ยว อันจะเป็นการกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น

๔. การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ยั่งยืน หมายถึง

- มีแหล่งท่องเที่ยวในเวศน์ภูเขาลูกไก่ และหลวงพ่อบุญ ยสโร มีสถานที่ที่เคารพคนในตำบลพญาขันมีความรักและหวงแหน
- การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้ความสำคัญกับประวัติศาสตร์ โบราณสถานศิลปวัฒนธรรมและประเพณีโดยยึดหลักการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม
- การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่มีการจัดการท่องเที่ยวในลักษณะที่คงไว้ซึ่งวิถีชีวิตของท้องถิ่นในแง่สังคมและวัฒนธรรมอันหลากหลาย
- การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมและได้รับผลประโยชน์ โดยยึดหลักที่ว่าต้องให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวและได้รับจากการท่องเที่ยว อันจะเป็นการกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น

